

खटाङ्गमुद्रा स्त्री तन्त्रोक्ते सुद्राभेदे तत्त्वक्षणं यथा
“पञ्चाङ्गल्योदक्षिणस्य मलितात्तुर्ध्वसुस्रताः । खड्गामुद्रा-
विख्याता देवस्य सुप्रिया मता” रुद्रया० ।

खट्वाङ्गवन न० निधक० । वनभेदे “अहं हि खड्गाङ्गवने
नारदेन समागतः” हरिवं० ७६ अ० ।

खट्वाङ्गुड लि० खड्वा+आङ्गुड अलौकिकविषये द्वितीयान्त-
क्तान्तेन नित्यपमासः निन्दायाम् । जालभेदे सि०कौ० ।
प्रहङ्गादि० अन्तोदात्तताऽस्य । “वृत्तस्त्वं पात्रेसमितैः खड्वा-
ङ्गुडः प्रमादवान्” भट्टिः । “खड्वाङ्गुडः उत्पथप्रस्थितः”
जयमङ्गला । तेन २तत्त्वार्थे च ।

खड मन्थने भज्जने च भ्वा+आत्म० इदित् सक० सेट् । खण्डते
अखण्डित । चखण्डते खण्डनं खण्डः खण्डितः ।

खड भेदने चुरा०उभ०सक० सेट् । खाडयति-त अचीखडत् त
खाडयाम् वधूव आस चकार चक्रे । खण्डयन् ।

खड न० खड अच् । १४णभेदे (खड) २पानकभेदे, पु० मेदि०
तच्च पानकं वैद्यके प्रसिद्धम् तत्करणप्रकारः वैद्याङ्गयेः
यथाह सुश्रुतः “खडाः खडययाग्वस्य खाडयाः पानकानि
च । एयमादीनि चान्यानि क्रियन्ते वैद्यगात्र्यतः”
स च भोजनकाले प्रस्तरमात्रे पेयो यद्योक्तं सुश्रुते
“सूक्तानि च खडास्यैव सर्वशेषेषु दापयेत्” । खड+
चातुरर्थ्यामिनद्यामपि मत्तप मस्य वः । खडवत् खडस-
न्निकटदेशादौ लि० स्त्रियां ङीप् । १२प्रथिभेदे पु० तस्य
गोत्रापत्यम् अथा० फज् । खाडायन तद्गोत्रापत्ये पुंस्त्री०

खडका न० खड+संज्ञायां कन् । स्थाणौ “स्थाणुः खडक-
सुच्यते” कात्या०श्रौ० १४।१।२ सू० व्याख्यादां कर्कः ।

खडकी स्त्री खडक् इत्यव्ययकृद् करोति क-वा०ङ गौ०
ङीप् । पल्लवारे (खिडकि) । स्वार्थे क ह्रस्वः । खड-
क्त्रिका तत्त्वार्थे हारा० ।

खडत् पु० खड+अत् । बाहुजङ्घातरणे संक्षिप्रसारः ।

खडयवागू स्त्री खडपका यवागूः । पानकभेदे खडशब्दे
विहतिः “खडयूपयवागूषु पिप्पल्याद्योव योजयेत्” सुश्रुतः
खडयूप पु० “तक्रं कपिल्याचाङ्गेरीमरिचाजालिचिलकैः ।
सुपकं खडयूपोऽयमयं चाम्बलिकोऽपरः” चक्रदत्तोक्ते
पकतक्रभेदे ।

खडिक लि० खडमन्थस्य ठन् । खडयुते । ततः सुतङ्गमा०
चतुरर्थ्याम् इज् । खाडिकि तत्सन्निकटदेशादौ लि० ।

खड्डी स्त्री खड-अच् गौ० ङीप् । खटिकायाम् शब्दच० ।
सैव क ह्रस्वः । खडिका तत्त्वार्थे ।

खडु स्त्री खड-क- । मृतशब्दायां संक्षिप्रसारः ।

खडूर लि० खडमन्थस्य वा० ऊरच् । खडयुक्ते । “खडूरे
अविचङ्क्रमां खर्विकां खर्वयासिनीम्” अथर्व० ११।६।१६ ।

ततः शुभा० अपत्ये ढक् । खाडूरेय तदपत्ये पुंस्त्री०
खडोन्मत्ता स्त्री खडेन उन्मत्ता । खडवृषेनोन्मत्तायाम् । ततः
शुभा० अपत्ये ढक् । खाडोन्मत्तेय तदपत्ये पुंस्त्री० ।

खड्ग खड-भेदने गन् । अक्षिशब्दे ५१।४० दर्शितलक्षणके
लौहादिमये १प्रहरणास्त्रभेदे । “न हि खड्गो विजानाति-
कर्मकारं स्वकारणम्” उद्भटः (खागु) इति ख्याते २पदार्थे
१गण्डकशङ्खे ४गण्डके (गाण्डार) पुंस्त्री० । ५वृद्धभेदे
पु० मेदि० ६चोरनामगन्धद्रव्ये पु० राजनि० । खड्ग-
स्योत्पत्तिः शब्दकल्पद्रुमे ब्रह्मयज्ञाग्निन उक्ता तत्-
प्रमाणस्य मूलस्यस्यम् । तस्य चालने गतिर्भेदस्त्वयोदशविधः
महाभारते उक्तो यथा “मण्डलाकारतः खड्गभ्रामणं
भ्रान्तं १सुच्यते । तदेव बाहुसुद्यम्य जतसुदुभ्रान्तं २मीरि-
तम् । भ्रामणं खस्य परितः खड्गस्याविद्धं ३सुच्यते ।
परमयुक्तशस्त्रस्य वारणार्धमिदं त्वयम् । शलोराक्रमणा-
र्थाय गमनन्वाभुतं ४मतम् । खड्गस्यायेण तद्देहस्यार्धनं
प्रसृतं ५मतम् । वज्रयित्वा रिपौ शस्त्रपातनं गदितं
सृतम् ६ । परिहृतं ७भवेच्छत्रोर्वामदक्षिणतो गतिः ।
पश्चात् यदापसरणं निहतं प्सम्यचलते । अन्योन्य
ताडनं प्राङ्गः सम्पातः ८सुभयोरपि । आधिक्यमात्मनो
यत् तत्सुसुदीर्घं ९०४दीरितम् । अङ्गमलङ्कदेशेषु भ्रामणं
भारतं ११सृतम् । विचित्रखड्गसञ्चारदर्शनं कौशिकं १२
सृतम् । निलीय चर्मनिक्षेपो यदसेः सात्त्वतं १३हि तत्”
वज्रपुराणे खड्गचर्मयुद्धे द्वाविंशत्स्थानान्युक्तानि यथा
“भ्रान्तसुदुभ्रान्तमाविद्धमाभुतं विहृतं सृतम् । सम्पातं
सुसुदीर्घं च मयेनपात-मयाकुलम् । उद्धृतमयधूतञ्च सव्यं
दक्षिणमेव च । अनालक्षितविस्फोटौ करालेन्दु महा-
सुखौ । विकरालनिपातौ च विभीषणभयानकौ ।
समप्राङ् हतोयांशपादपादार्द्धधारणम् । प्रत्यालीढमघा-
लीढं वराहलजितं तथा । इति द्वाविंशतो ज्ञेयाः
खड्गचर्मविधौ रणे” । गण्डकरूपखड्गस्य पञ्चनखत्वेऽपि
भक्षप्रतासाह मनुः “आविधं शल्यकं गोधनं खड्गकूर्मशशां-
स्तथा । मय्यान् पञ्चनखेषाङ्कः” । अस्य मांसस्य आह
प्रशंसामाह मनुः “कालशकं महाशलकः खड्ग-
लौहामिषं मधु । आनन्त्यायैव कल्पन्ते सुख्यज्ञानि च
सर्वशः” । “प्रायोविषाणपरिमोक्षलघूत्तमाङ्गान् खड्गां-